دریچه

۱۰ درصد جمعیت بالای ۱۸ سال کشور سیگار می‌کشند

● **ایلنا:** سخنگوی وزارت بهداشت با بیان اینکه مرگ سالانه هفت میلیون نفر در دنیا بر اثر مصرف سیگار است، گفت: ۱۰ درصد از جمعیت بالای ۱۸ سال کشور سیگار می‌کشند. ایرج حریرچی، با اشاره به افزایش مصرف دخانیات گفت: ۱۰ درصد از جمعیت بالای ۱۸ سال کشور سیگار می‌کشند و ۱۴ درصد از جمعیت به‌صورت روزانه سیگار و قلیان مصرف می‌کنند. شیوع مصرف سیگار در میان جوانان ۳،۴ درصد است و ۴،۸ درصد پسران و ۲،۱ دختران سیگار مصرف می‌کنند. در ایران هفت میلیون نفر از جمعیت بالای ۱۵ سال و ۱۰۰ هزار نفر از نوجوانان ۱۳ تا ۱۵ سال سیگار می‌کشند، درصورتی‌که دخانیات بزرگ‌ترین عامل سرطان در دنیاست و سیگار هفت هزار ماده شیمیایی دارد که ۷۰ نوع آن قطعا سرطان‌زا هستند. او با بیان اینکه مرگ سالانه هفت میلیون نفر در دنیا بر اثر مصرف سیگار است، گفت: ۹۰۰ هزار نفر از این جمعیت در معرض دود سیگار قرار دارند. در ایران نیز سالانه ۵۵ هزار نفر به دلیل مصرف سیگار و دخانیات جان خود را از دست می‌دهند. همچنین بیش از ۹۰ درصد از موارد ابتلا به سرطان ریه ناشی از مصرف سیگار است. او ادامه داد: مصرف سیگار و دخانیات حداقل ۱۴ نوع سرطان ایجاد می‌کند. در ایران سالانه ۱۰ هزار میلیارد تومان صرف خرید سیگار می‌شود. او افزود: هزینه درمان مستقیم بیماری‌های ناشی از مصرف مستقیم دخانیات و سیگار سالانه ۲۰ تا ۳۰ هزار میلیارد تومان و هزینه‌های غیرمستقیم آن حدود ۴۰ هزار میلیارد تومان است. هر سال ۸۰ هزار میلیارد تومان صرف خرید هزینه درمان مستقیم و غیرمستقیم بیماری‌های ناشی از مصرف سیگار می‌شود، درحالی‌که بودجه وزارت بهداشت از محل هدفمندی یارانه‌ها در صورت تخصیص کامل چهارهزارو ۸۰۰ میلیارد تومان است. سخنگوی وزارت بهداشت درباره نقش آموزش و پیشگیری در کاهش مصرف سیگار گفت: مهم‌ترین و مؤثرترین استراتژی برای کاهش مصرف دخانیات مخصوصا در سنین جوانی و نوجوانی و اقشار متوسط و پایین جامعه افزایش مالیات سیگار و گرانی آن است که درآمد حاصل از آن می‌تواند صرف آموزش، ورزش و بهداشت و درمان شود. گرانی در مصرف مواد دخانی و مخدر بسیار مؤثر است؛ چراکه قدرت خرید مردم در این موارد کاهش می‌یابد. سازمان بهداشت جهانی بهترین نرخ مالیات بر سیگار را ۷۵ درصد در سطح عرضه می‌داند. در ایران پس از ۱۱ سال از تصویب قانون جامع کنترل دخانیات سود حاصل از دخانیات به سرمایه‌دار می‌رسد. در صنایع دخانی در کشور سه هزار نفر اشتغال دارند که البته با منافع حاصل از مالیات ۷۵درصدی در سطح عرضه، می‌تواند در سایر صنایع استفاده شود.

خبر ویژه

فرار مغزها واقعیتی که بزرگ‌نمایی شد

● یکی از بحث‌های مورد علاقه همگانی در ایران، مهاجرت بهترین‌ها است و معمولا هر کسی از ظن خود چند روایت دسته اول از مهاجرت نخبگان دارد که می‌تواند در مواقع لزوم به آنها استناد کند؛ اما هیچ‌کس به واقعی‌بودن این آمار و ارقام توجهی نکرده و بی‌توجه به واقعیات موجود تنور این شایعات را گرم‌تر می‌کنند. بهرام صلواتی، یکی از نخبگان ایرانی که برای ادامه تحصیل کشور را ترک کرد اما پس از اتمام تحصیل دوباره به ایران بازگشت و به کمک پژوهشکده سیاست‌گذاری علم، فناوری و صنعت دانشگاه صنعتی شریف در زمینه مهاجرت ایرانیان به دیگر کشورها تحقیقات زیادی انجام داده است، می‌گوید: «هفت میلیارد و ۵۸۰ میلیون نفر جمعیت کل کره زمین است که از این جمعیت حدود ۲۵۰ میلیون نفر مهاجر هستند؛ به این معنا که در خارج از موطن خود زندگی، تحصیل یا کار می‌کنند. یعنی از هر ۳۰ نفر در دنیا یک مهاجر وجود دارد که این عدد پنج سال پیش، از هر ۳۵ نفر بود و با این روند پنج سال آینده از هر ۲۰ نفر خواهد شد؛ یعنی با روند روبه‌رشدی در زمینه مهاجرت در دنیا روبه‌رو هستیم». او تصریح می‌کند: «از ۲۵۰ میلیون جمعیت مهاجر دنیا، حدود ۸۵ میلیون نفر تحصیلکرده دانشگاهی هستند (یعنی از هر سه نفر یک نفر). طبق آمارهای رسمی بین‌المللی ایران یک میلیون مهاجر ثبت‌شده در منطقه کشورهای توسعه‌یافته دارد که ۵۰۰ هزار نفر از این مهاجران، تحصیل‌کردگان ایرانی هستند. بر اساس جمعیت مهاجران کشور کمتر از یک درصد جمعیت مهاجران دنیا متعلق به ایران است و جمعیت تحصیل‌کرده‌های ایرانی مهاجر کشور نیز کمتر از نیم درصد جمعیت مهاجران تحصیل‌کرده دنیا است». متأسفانه در سال‌های اخیر با یک فضای وهم‌آلود و پر از شایعه درخصوص فرار مغزها از ایران مواجه هستیم؛ چراکه عده‌ای از افراد و سایت‌های خبری آمار دقیقی را درباره مهاجرت نخبگان ایرانی به خارج از کشور مطرح نمی‌کنند. حتما این شایعه را در خبرهای غیرمعتبر شنیده‌اید که مثلا می‌گویند سالانه بیش از ۱۸۰ هزار نخبه، ایران را ترک می‌کنند. اما با کمی تأمل در می‌یابیم که آیا ما این تعداد نخبه در کشور داریم که سالانه ۱۸۰ هزار نفرشان کشور را به قصد مهاجرت ترک کنند؟! متأسفانه هر فردی چنین آمارهایی را براساس برداشت‌هایی شخصی که به دست آورده بیان می‌کند.

کمک ۱۱/۳ میلیون‌دلاری ژاپن به تهران برای آلودگی هوا

شرق: تفاهم‌نامه همکاری تهران و ژاپن برای ارتقای اندازه‌گیری آلودگی هوا، روز دوشنبه در مراسمی در تهران امضا و مبادله شد. طبق این تفاهم‌نامه دولت ژاپن ۱۱،۳ میلیون دلار کمک بلاعوض خود را در قالب تجهیزات آزمایشگاهی تجزیه و تحلیل آلودگی هوا به شهرداری تهران می‌دهد.

معاون حمل‌ونقل و ترافیک تهران و سفیر ژاپن در تهران این تفاهم‌نامه را امضا کردند. محسن پورسیدآقایی در این جلسه با بیان اینکه همکاری بین دولت ایران و ژاپن به زمینه تأمین تجهیزات اندازه‌گیری، تجزیه و تحلیل آلاینده‌های هوای تهران محدود نمی‌شود، گفت: جایکا پروژه‌های زیادی را در کشورمان اجرائی کرده است. او با بیان اینکه در راستای کاهش آلودگی هوای تهران این تفاهم‌نامه به امضا رسیده است، تصریح کرد: مجری این طرح در ایران «شرکت کنترل کیفیت هوای تهران وابسته به شهرداری» و مجری این همکاری در دولت ژاپن نیز «آژانس جایکا» خواهد بود.

معاون شهردار تهران با بیان اینکه سابقه همکاری ایران و جایکا به سال ۱۹۹۶ می‌رسد که در آن برای اولین بار جایکا در برنامه مقابله با آلودگی هوا شرکت کرد و نتیجه آن ارتقای استاندارد بنزین بود، گفت: به‌طوری‌که در پی آن همکاری، اکنون سرب به سطح سالم رسیده است و این امر نتیجه تجارب موفق قبلی بوده است. او با بیان اینکه مؤسسه جایکا پروژه‌های متعددی در زمینه محیط زیست اجرا کرده است، گفت: همکاری جایکا و شهرداری تهران در دوره جدید از سال ۲۰۱۷ شروع شد و این همکاری‌ها در راستای ارائه تجهیزات فنی در دوره جدید خواهد بود. به‌گونه‌ای‌که در پروژه دوم کمک‌های تحقیقاتی براساس ارائه تجهیزات کامل درباره اندازه‌گیری، تجزیه و تحلیل منابع آلایندگی خواهد بود و در پایان پروژه، اولین آزمایشگاه بررسی آلایندگی موتورهای دیزلی با استاندارد یورو ۶، آزمایشگاه تخصصی شیمی تجزیه مرتبط با آلاینده‌های هوا و هفت ایستگاه سنجش آلودگی هوا و نیز پیشرفته‌ترین دستگاه‌های پرتابل اندازه‌گیری خودروهای در حال حرکت بنزینی و دیزلی خواهیم داشت. پورسیدآقایی با بیان اینکه از طرف ما شرکت کنترل کیفیت هوا با اختیارات کامل وارد خواهد شد تا هر کاری که به موفق‌شدن پروژه می‌انجامد، انجام دهد، گفت: من از حمایت و مساعدت دولت و سفارت ژاپن و همچنین دفتر جایکا تشکر می‌کنم و امیدوارم این

پروژه شروعی برای حل مشکل آلودگی هوای تهران باشد. او با بیان اینکه با حضور سفیر ژاپن و موافقت دولت ژاپن تجهیزات آزمایشگاهی کاملی برای اندازه‌گیری ذرات معلق و آلایندگی خودروهای دیزلی سنگین و اندازه‌گیری سموم در سواری‌های بنزینی به شهرداری تهران اعطا می‌شود، گفت: ارزش این موافقت‌نامه ۱۱،۳ میلیون دلار است که در مدت سه سال از سوی ژاپن این آزمایشگاه تجهیز خواهد شد و به موازات آن کارشناسان ژاپنی نیز آموزش‌های لازم را ارائه خواهند داد. معاون شهردار تهران با بیان اینکه درحال‌حاضر در ایران آزمایشگاهی که با دقت بالا، خروجی خودروها به‌ویژه موتورهای دیزلی را آزمایش کند، نداریم، گفت: این آزمایشگاه کمک می‌کند تا خروجی اگزوز موتورهای دیزلی را بررسی کنیم تا بر پایه آن بتوانیم تصمیم‌گیری بیشتری کنیم. او با بیان اینکه تفاهم‌نامه ابتدایی شهرداری با جایکا در سال ۲۰۱۷ بیشتر جنبه کمک فنی و کارشناسی داشت؛ اما این تفاهم‌نامه جنبه تجهیزاتی دارد و برای اولین بار است که رخ می‌دهد، گفت: امیدواریم با آزمایش‌های دقیقی که درباره خروجی اگزوزهای موتورهای دیزلی انجام می‌شود، بتوانیم برنامه‌ریزی دقیق‌تری داشته باشیم.

همچنین هیرویاسو کوبایاشی، سفیر ژاپن در ایران، نیز با بیان اینکه افتخار بزرگی است که در این مراسم از طرف دولت ژاپن صحبت می‌کنم، گفت: امروز کمک بلاعوضی در راستای تأمین تجهیزات اندازه‌گیری دقیق از طرف دولت ژاپن به شهرداری تهران ارائه می‌شود. او با بیان اینکه از زمان شروع دولت آقای روحانی، این دولت سیاست‌گذاری‌های زیست‌محیطی را در اولویت کار خود قرار داده و ژاپن نیز با درک مشکلات زیست‌محیطی، برنامه‌هایی را در راستای مدیریت منابع آب، مقابله با گرم‌شدن هوا و... در ایران به اجرا درآورده است، گفت: یکی از پروژه‌هایی که از سوی ژاپن در ایران انجام شد، مشارکت در برنامه احیای دریاچه ارومیه است که نمونه بارز همکاری بین دو کشور است. او با بیان اینکه دولت ژاپن ۱۱،۳ میلیون دلار را برای تأمین تجهیزات اندازه‌گیری آلاینده‌های تهران با عنوان کمک بلاعوض به شهرداری تهران خواهد داد، گفت: این پنجمین پروژه کمک از زمان انعقاد برجام تاکنون است؛ چراکه بسیار واضح است که به دلیل توسعه سریع شهرنشینی و مختصات زمین‌شناسی تهران، آلودگی هوا به یک چالش تبدیل شده که اثرات مخربی بر زندگی مردم دارد و امیدواریم با اجرای این برنامه علاوه بر حفاظت از محیط زیست به کاهش آلودگی هوا نیز کمک شایانی شود. او با بیان اینکه دولت ژاپن در دهه ۵۰ و ۶۰ میلادی به‌ویژه در شهر توکیو با چالش بزرگ آلودگی هوا و مشکلات زیست‌محیطی مواجه بود؛ اما در اواخر دهه ۶۰ با کمک مردم، دولت، بخش خصوصی و... این چالش حل شد، گفت: امیدواریم از طریق تأمین تجهیزات اندازه‌گیری مردم تهران هوای سالم‌تری داشته باشند. در این مراسم یوکی‌هارو کوبایاشی، رئیس دفتر سازمان همکاری‌های بین‌المللی ژاپن (جایکا)، با بیان اینکه تهران به‌عنوان پرجمعیت‌ترین شهر کشور هر روز با کیفیت پایین هوای محیط دست‌وپنجه نرم می‌کند، گفت: صرف‌نظر از دلایل مربوط به کیفیت پایین هوا، باید آلودگی هوا برطرف شود و در یک قرن گذشته بسیاری از کشورها با اینکه با چنین مشکلی مواجه بودند؛ اما توانستند این مشکل را حل کنند. او با بیان اینکه ما آموخته‌ایم که سرمایه‌گذاری در اقدامات زیست‌محیطی برای دستیابی به توسعه پایدار در کشور بسیار مفید است، گفت: سابقه همکاری جایکا با شهرداری تهران در زمینه کنترل آلودگی هوا به مدت‌ها قبل برمی‌گردد و پروژه موجود در قالب همکاری فنی با عنوان توسعه ظرفیت کنترل آلودگی هوا در شهرداری تهران در حال اجراست و در این راستا ضروری است که تهران به تجهیزات به‌روزی مجهز شود تا ابزار اندازه‌گیری، تجزیه و تحلیل را در اختیار داشته باشد.

ناامیدی؛ نردبان برآمدن پوپولیست‌ها

ادامه از صفحه ۱۲

استحاله و بی‌توجهی به مطالبات، اهداف و امیدهای متنوع و متکثر در جامعه، خصلت هر دو اردوگاه سنتی و مدرن است. هر دو اردوگاه سنتی و مدرن با معرفی‌کردن اهداف و مقاصد خود به عنوان اهدافی آرمان‌گرایانه که بازتاب‌دهنده منافع و مطالبات عمومی جامعه است، مطالبات و خواسته‌های اقشار و گروه‌های دیگری که در چارچوب این منازعه ایدئولوژیک و آرمان‌گرایانه نمی‌گنجد را به حاشیه می‌رانند. به این ترتیب تضادها و رقابت‌ها به جای آنکه بازتاب مطالبات، امید و آرزوهای عینی و واقعی نیروهای مختلف اجتماعی باشند، تبدیل به تضادها و رقابت‌هایی آرمان‌گرایانه می‌شوند که در پس آنها تنها مطالبات، آمال و آرزوهای دو نیروی رقیب عمده در جامعه نهفته است. در این فضای رقابت آرمان‌گرایانه و ایدئولوژیک، نه تنها اردوگاه مسلط بر جامعه بلکه حتی اردوگاه مقابل آن نیز تنها مقاومت‌ها و تضادهایی را به رسمیت می‌شناسد که ذیل این دوگانه تعریف می‌شوند و این‌گونه است که بخش قابل توجهی از جامعه و مطالبات و امیدها و آرزوهای آنها از عرصه منازعات و رقابت‌ها در جامعه حذف می‌شوند. این نیروهای اجتماعی، به تدریج عرصه منازعات و رقابت‌های کلان جامعه و مطالبات و امیدهای مطرح‌شده در چنین عرصه‌ای را با مطالبات، امید و آرزوهای خود بیگانه دیده، از هر دو اردوگاه ناامید شده، راه انفعال و بی‌تفاوتی را در پیش خواهند گرفت. هم روایت‌های تاریخی را با خود بیگانه می‌بینند و هم امیدها و مطالبات به رسمیت شناخته‌شده در جامعه را. نه در روایت‌های تاریخی و نه در امیدها و مطالبات به رسمیت شناخته‌شده جامعه، بازتابی از خود نمی‌بینند. محصول چنین وضعیتی ناامیدی و استیصال بخش عمده‌ای از جامعه است که مورد بی‌توجهی قرار گرفته‌اند. استیصال و ناامیدی‌ای که آن را در برهه‌هایی به صورت خشم و نارضایتی علیه هر دو اردوگاه نشان می‌دهند.

◣ در صحبت‌هایی که کردید، گفتید ما باید ببینیم چه اتفاقی افتاده که در یک برهه مشخص بحث امید مطرح شده است. شما فکر می‌کنید چه شده که در شعارهای انتخاباتی صحبت از امید می‌شود و این‌قدر این مسئله مطرح می‌شود. آیا در شرایط بحرانی قرار داریم؟

به نظر من، مطرح‌شدن مقوله امید در جامعه، بازتاب ناامیدی اقشار مختلف جامعه از نسخه‌های امیدبخش موجود در جامعه یا به تعبیر رورتی، پیشگویی‌های ناکامیاب است. همان‌گونه که رورتی توضیح داده است در غرب هم، مسئله‌مندشدن مقوله امید، محصول ناکامی پیشگویی‌های امیدبخش در نسخه‌های مختلف عهد جدید، کمونیسم و حتی لیبرالیسم است. صرف مسئله‌مندشدن مقوله امید در جامعه را نمی‌توان نشانه وضعیتی بحرانی تلقی کرد، بلکه آنچه این وضعیت را تبدیل به بحران خواهد کرد به تعبیر توین بی، نوع پاسخی است که به این چالش خواهیم داد. ناکامی نسخه‌های امیدبخش در جامعه به این معنی نیست که هیچ‌کدام از آنها دیگر نمی‌توانند الهام‌بخش و امیدآفرین باشند. بلکه به این معنی است که هم اردوگاه سنتی و هم اردوگاه مدرن نیازمند بازنگری واقع‌بینانه در آرمان‌ها و امیدهای خود هستند به گونه‌ای که بازتاب‌دهنده امیدها و آرزوهای عینی و واقعی اقشار مختلف اجتماعی باشند.

برای توضیح این مطالب لازم است که بحث انضمامی‌تر شود. ببینید، سلسله رخدادهایی که به انقلاب اسلامی منجر شد، محصول ائتلاف جریان‌ها و نیروهای اجتماعی با مشرب‌های سیاسی و آرمان‌ها و مطالبات اجتماعی متنوع و حتی متضاد بود. پس از پیروزی انقلاب، در نتیجه ترکیب و وزن نیروهای اجتماعی و سیاسی و مناسبات قدرت حاکم بر جامعه، مجددا، این تکثر و تنوع ذیل دوگانه سنتی- مدرن اما با شکل و فرمی که متناسب با شرایط جدید بود، مورد بی‌توجهی قرار گرفت و تنها مطالبات، منازعات و رقابت‌های سیاسی‌ای به رسمیت شناخته شدند که در چارچوب اردوگاه سنتی و مدرن البته به اشکال جدیدش در برهه‌ای راست و چپ و در برهه‌ای دیگر اصولگرا- اصلاح‌طلب، قرار می‌گرفتند. بنابراین مجددا، بخشی از امیدها و آرزوهای برخی از نیروها و اقشار اجتماعی در عرصه رقابت‌ها و منازعات سیاسی آرمان‌گرایانه و ارزش‌مدار به حاشیه رانده شد یا اینکه مورد غفلت و بی‌توجهی قرار گرفت. این وضعیت ادامه داشت تا اینکه در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۱۳۸۴، آقای احمدی‌نژاد زمین بازی را عوض کرد و رقابت بر سر آرمان‌ها، جای خودش را به طرح مسائل معیشتی اقشار فرودست داد. احمدی‌نژاد با این کار توانست جریان اصلاح‌طلبی، روشنفکری و طبقه متوسط را که با تأکید بر آرمان آزادی و توسعه سیاسی از پرداختن مستقیم به نیازهای معیشتی و عینی اقشار محروم جامعه که بخش درخورتوجهی از روستانشینان و حاشیه‌نشینان شهری را دربر می‌گرفت، غافل شده بود، در میدان رقابت‌ها شکست بدهد. البته در گام بعدی، اردوگاه اصولگرایان نیز از این ماجرا بی‌نصیب نماند؛ چراکه احمدی‌نژاد پس از ازمیدان‌به‌درکردن جریان طبقه متوسط، آرمان‌های اصولگرایان را هم هدف قرار داد و با طرح آنها به مبتذل‌ترین و نازل‌ترین شکل و آمیختن آنها با شعارهای پوپولیستی، این اهداف را به نفع خود مصادره کرد.

پس از این اتفاقات، عرصه رقابت‌های سیاسی از رقابت بر سر اهداف آرمان‌گرایانه به رقابت بر سر پاسخ‌گویی به مطالبات معیشتی و اقتصادی تغییر مسیر داد. معیار ارزیابی مردم از جریانات سیاسی هم دیگر نه تمایلات آرمان‌گرایانه و ارزشی آنها؛ بلکه وعده‌ها و برنامه‌های اقتصادی و اجتماعی کاملا عینی و مرتبط با زندگی روزمره آنها شد. این وضعیت باعث شد که در عرصه رقابت‌های سیاسی، مطالبات و خواسته‌های جدیدی اهمیت پیدا کنند و جریان‌های سیاسی رقیب برای رأی‌آوردن و جلب رضایت افکار عمومی، ناچار توجه خود را به مطالبات و خواسته‌هایی از جنس متفاوتی با مطالبات و اهداف آرمان‌گرایانه معطوف کنند. مطالباتی که پیش‌ازاین اهمیت و وزنی در رقابت‌های سیاسی نداشتند و ذیل اهداف و شعارهای آرمان‌گرایانه به حاشیه رانده شده بودند. تحلیل محتوای مناظره‌های انتخاباتی نامزدهای رقیب و اهداف و برنامه‌های تأکیدشده آنها در شعارها و تبلیغات انتخاباتی به‌خوبی می‌تواند این تغییر را در هر دو اردوگاه نشان دهد و این به معنی اهمیت‌یافتن و فعال‌شدن نیروهای اجتماعی جدید در عرصه رقابت‌های سیاسی است. البته جدیدبودن نه به لحاظ موجودیت اجتماعی؛ بلکه به این لحاظ که پیش‌ازاین یا موجودیت این نیروها به رسمیت شناخته نشده یا اینکه مطالبات آنها مشروعیت نداشته‌اند: نیروهایی مانند کارگران و طبقات محروم جامعه (با محوریت مطالبات اقتصادی)، زنان (با محوریت عدالت و برابری جنسیتی)، قومیت‌ها (با محوریت تکثر فرهنگی و عدالت اجتماعی)، جوانان (با محوریت تنوع سبک زندگی) و... .

فعال‌شدن این نیروها، تقسیم‌بندی‌های پیشین نیروهای اجتماعی براساس دوگانه‌های سنتی- مدرن، دین‌مدار- سکولار، طبقه متوسط- غیر متوسط و... را به چالش می‌کشد؛ زیرا این دوگانه‌ها در تقاطع (اینترسکشنالیتی) با مؤلفه‌ها و عواملی مانند جنسیت، قومیت و... در شکاف‌ها و نیروهای جدید توزیع شده‌اند. به‌عنوان مثال طبقه متوسط دیگر یک طبقه متوسط یکپارچه و یکدست نیست؛ بلکه در نیروهای مختلف اجتماعی توزیع شده است. بخشی از آن در بین زنان است، برخی دیگر در دل قومیت‌هاست و بخشی دیگر خاستگاه و منشأ کارگری دارد. برای مقوله‌های دیگر نیز وضع به همین منوال است.و این به معنی فعال‌شدن خواسته‌ها و مطالبات و امیدهای متفاوت و متکثر در جامعه است که دیگر به‌راحتی در چارچوب دوگانه‌های پیشین نمی‌گنجند. به‌این‌ترتیب جریان‌های عمده سیاسی در کشور باید این واقعیت اجتماعی جدید را درک کرده و آرمان‌ها و امیدهای خود را متناسب با این شرایط اجتماعی بازنگری کنند؛ به گونه‌ای که طیف متنوع آرمان‌ها و امیدهای اقشار متکثر اجتماعی را نمایندگی کرده و در بر بگیرند. بخشی از ناآرامی‌ها و اعتراضات اخیر را می‌توان در همین چارچوب فهم و تبیین کرد: خشم و خروش اقشاری که نادیده گرفته شده‌اند. این خشم و خروش چنان‌که پاسخ درخوری نیابد، ممکن است زمینه‌ساز نوعی پوپولیسم در جامعه و باعث ظهور برخی منجی- پوپولیست‌ها شود. برخی شعارهای جدید مطرح‌شده در این ناآرامی‌ها را که پیش‌تر سابقه نداشت، می‌توان نشانه نطفه‌های چنین احتمالاتی دانست.

◣ آیا این تکثر و تنوعی که به آن اشاره شد، به این معنی است که دیگر نمی‌توانیم یک امید کلی یا امید ملی داشته باشیم که همه تنوعات و گروه‌های اجتماعی را در بر بگیرد؟

هم بله و هم نه. نه، به این معنی که هر گروهی با توجه به موقعیت و شرایط اجتماعی امروزی و تاریخچه خاص خودش، ممکن است دارای مطالبات و آمال و آرزوهای متفاوتی باشد. نه‌تنها زنان با مردان مطالبات متفاوتی دارند؛ بلکه مطالبات زنان شهرهای کوچک، زنان حاشیه شهرها و... نیز با مطالبات زنان طبقه متوسط شهرهای بزرگ متفاوت است؛ بنابراین نمی‌توانیم به‌راحتی از مطالبات زنان به معنای عام کلمه صحبت کنیم. مطالبات طبقه متوسط نیز همین‌طور است. مطالبات طبقه متوسطی که در تهران است، با مطالبات طبقه متوسطی که متعلق به یکی از قومیت‌های این جامعه است، متفاوت است؛ اما آیا این تکثر به معنای نبود امکان مطرح‌کردن یک امید اجتماعی فراگیر در جامعه است؟ خیر؛ چون همه این مطالبات و آمال و آرزوها ذیل دو آرمان کلی دست‌یافتنی است: آزادی و برابری؛ اما آزادی و برابری‌ای که محدود یا منحصر به گروه خاص یا جریان خاصی نباشد. آزادی و برابری‌ای که همه تنوعات و تکثر موجود در جامعه را در بر گیرد.

◣ با این شرایط درباره وضعیت امید در جامعه چه قضاوتی می‌توانیم بکنیم. آیا مردم ایران را می‌توان امیدوار به آینده دانست؟

پاسخ‌دادن به این سؤال نیازمند مطالعات و مشاهدات میدانی و داده‌های روندی است که براساس آنها و واقعیت‌های اجتماعی بتوانیم بگوییم که مردم ما، مردمی امیدوار هستند یا خیر؛ یا اینکه در طول زمان امیدوارتر شده‌اند یا از امیدواری آنها کاسته شده. در پیمایش ملی فرهنگ سیاسی مردم ایران که داده‌های آن در اواخر آبان و اوایل آذر ۱۳۸۴، در سطح ملی، گردآوری شده‌اند، ۴۱ درصد پاسخ‌گویان گفته بودند که وضعیت کشور روزبه‌روز بدتر می‌شود و در مقابل تنها ۲۵ درصد پاسخ‌گویان، وضعیت کشور را رو به بهبود ارزیابی کرده بودند. بقیه پاسخ‌گویان هم مردد بودند. در پیمایشی که به همان شیوه در اواخر مرداد ۱۳۹۳؛ یعنی حدود ۹ سال بعد اجرا شد، باز هم ۴۱ درصد اعتقاد داشتند که وضعیت کشور روزبه‌روز بدتر می‌شود، اما نسبت افرادی که اعتقاد داشتند اوضاع کشور روند رو به بهبودی را طی می‌کند، با کمی افزایش به ۲۸ درصد رسیده بود. داده‌های مشابهی درخصوص مقایسه میزان امید به آینده شهروندان تهرانی در فاصله زمانی ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۳ وجود دارد. در پیمایش ۱۳۸۴، تنها ۲۳ درصد شهروندان تهرانی اعتقاد داشتند که اگر اوضاع به همین صورت پیش برود، در ۱۰ سال آینده، زندگی در ایران امن‌تر و بهتر خواهد شد. درمقابل، ۶۲ درصد پاسخ‌گویان تهرانی، بدترشدن اوضاع در ۱۰ سال آینده را پیش‌بینی می‌کردند. در پیمایش مشابه ۹۳، نسبت افرادی که باور به بهبود اوضاع در ۱۰ سال آینده داشتند باز هم کمتر شده و به حدود ۱۶ درصد رسیده بود، اما درصد افراد ناامید از بهبود اوضاع در آینده، حدود سه درصد افزایش یافته بود. هرچند که بر اساس این داده‌های اندک نمی‌توان درخصوص روند امیدواری مردم قضاوت کرد، اما حداقل می‌توان گفت که وضعیت امید در جامعه ما خوب نیست و مطرح‌شدن امید به‌عنوان یک مسئله اجتماعی، با واقعیت‌های اجتماعی جامعه هم‌خوانی دارد.

خبر

با کشف محققان دانشگاه منچستر با عضویت مؤثر محقق ایرانی صورت گرفت

امید به درمان قطعی بیماران کلیوی و دیالیزی

● **شرق:** بیماری‌های نارسایی کلیوی (ESRD) و هزینه‌های دیالیز بیماران، بار سنگینی را بر اقتصاد درمان کشورها و خانواده‌ها تحمیل می‌کنند و سال‌های زندگی پررنجی را برای بیماران رقم می‌زنند. با کشف محققان دانشگاه منچستر، می‌توان در آینده نه‌چندان دور امیدوار به درمان این نوع نارسایی‌های کلیوی و کاهش هزینه‌ها و ارتقای سلامت جامعه بود. گروه محققان دپارتمان (ماتریکس سلولی و پزشکی بازتولید) دانشگاه منچستر که یکی از محققان ایرانی ژن‌تراپیست به نام خانم دکتر پریسا رنجزاد نیز عضو مؤثر این گروه تحقیق هستند، برای اولین‌بار در جهان توانستند با استفاده از سلول‌های بنیادی انسانی، مینی‌کلیه‌ای را در یک محیط زنده رشد دهند که بالغ‌تر و کامل‌تر از نمونه‌های قبلی است. این مینی‌کلیه دارای عروق خونی انسانی بوده و می‌تواند خون بدن میزبان را فیلتر و تولید ادرار کند. نتیجه این تحقیق، به سرعت و به صورت ویژه‌ای مورد توجه مراکز دانشگاهی و تحقیقاتی در دنیا قرار گرفته و روزنامه‌های انگلستان در شماره روز ۱۱ فوریه ۲۰۱۸ خود، به تجزیه و تحلیل آن پرداخته‌اند. رژنراتیو مدیسین یا پزشکی بازتولید، شاخه علمی بسیار جدیدی در دنیاست که بیشتر به بازتولید سلول‌های انسانی از دیفرنشیشن یا تمایز سولی سلول‌های بنیادی می‌پردازد و موفقیت اخیر یکی از مهم‌ترین موفقیت‌های علمی در این زمینه است. انتظار می‌رود این تکنولوژی نوین بتواند در آینده برای درمان نارسایی بسیاری از ارگان‌های دیگر نیز تکامل یابد و دانش رژنراتیو مدیسین را وارد مرحله جدیدی کند.

پرداخت عیدی بازنشستگان در نیمه نخست اسفند

● **مهر:** مدیرعامل سازمان تأمین اجتماعی از پرداخت عیدی بازنشستگان و مستمری‌بگیران این سازمان در نیمه نخست اسفند خبر داد. سیدتقی نوربخش گفت: در صورتی که پنج‌هزار میلیارد تومان بر اساس ابلاغیه هفته پیش سازمان مدیریت در ماه اسفند برای تأمین اجتماعی محقق شود، عیدی بازنشستگان و مستمری‌بگیران این سازمان در نیمه نخست اسفند پرداخت خواهد شد.

سرکنسول ایران در شانگهای خبر داد:

پیکر جان‌باختگان سانچی چهارشنبه وارد تهران می‌شود

● **ایسنا:** سرکنسول ایران در شانگهای گفت: با پیگیری‌های انجام‌شده، فردا پیکر جان‌باختگان نفت‌کش سانچی به کشور انتقال خواهد یافت. علیرضا ایروش درخصوص انتقال پیکرهای جان‌باختگان نفت‌کش سانچی خاطرنشان کرد: با پیگیری‌های به‌عمل‌آمده و با توجه به نزدیک‌شدن به تعطیلات طولانی‌مدت سال نوی چینی، تلاش ما بر این بود که پیکرهای این عزیزان تا قبل از تعطیلات به ایران منتقل شوند. سرکنسول کشورمان در شانگهای در پاسخ به این سؤال که آیا این آخرین پیگیری‌ها خواهد بود یا اینکه همچنان پیگیری‌های وزارت خارجه ادامه خواهد داشت؟ تأکید کرد: ما همچنان موضوع را تا رسیدن به نتیجه قطعی پیگیری خواهیم کرد. همان‌طور که هیئت کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس در شانگهای حضور داشته و این موضوع را از مقام‌های مربوطه پیگیری کرده‌اند. پیشنهادهای مختلفی وجود دارد تا بتوانیم این موضوع را پیگیری کرده و ان‌شاءالله به نتایج دیگری برسیم. ایروش تصریح کرد: موضوع (نفت‌کش سانچی) به‌هیچ‌وجه خاتمه نیافته است.

آگهی مناقصه و شناسایی و ارزیابی کیفی پیمانکاران

نوبت اول

شرکت انتقال گاز ایران
منطقه دو عملیات انتقال گاز

شماره آگهی: ۸۷۳۶۰۰۲۰ شماره مجوز: ۱۳۹۶.۵۳۶۲

منطقه دو عملیات انتقال گاز درنظر دارد مناقصه انجام تعمیرات سطوح D,C,B هفت دستگاه توربین زیمنس مدل SGT۶۰۰را پس از ارزیابی کیفی به پیمانکاران دارای صلاحیت واگذار نماید، لذا متقاضیانی که واجد شرایط اعلام شده باشند، می توانند درخواست کتبی خود را به همراه مدارک مورد نیاز جهت اعلام آمادگی حداکثر ظرف مدت ۷ روز پس از چاپ آگهی نوبت دوم به دفتر امور پیمانهای منطقه دو عملیات انتقال گاز ارایه نمایند.

اطلاعات مناقصه:

دستگاه مناقصه گزار: منطقه دو عملیات انتقال گاز

مدت اجراء پیمان: ۱۲ ماه شمسی

مکان اجراء پروژه: استان کهکیلویه و بویر احمدروستای پتاوه - شهرستانهای دهق و دهاقان

مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: ۲،۲۶۲،۰۰۰،۰۰۰ ریال

پیمانکار بایستی توانایی ارایه ضمانتنامه های انجام تعهدات و شرکت در فرآیند ارجاع کار (مطابق با یکی از موارد درج شده در آیین نامه تضمین معاملات دولتی به شماره ۱۲۳۴۰۲/ت۵۰۶۵۹ هـ مورخ ۹۴/۹/۲۲ هیات محترم وزیران) را دارا باشد.

زمان عودت فرمهای استعلام ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه: ظرف مدت حداقل ۱۴ روز پس از آخرین مهلت دریافت اسناد مناقصه

محل دریافت فرمهای استعلام ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه: کیلومتر ۱۷ جاده اصفهان- نجف آباد منطقه دو عملیات انتقال گاز- امور پیمانها- تلفکس: ۳۶۲۸۱۴۱۳-۰۳۱

فرایند مناقصه: عمومی- یک مرحله ای- ارزیابی کیفی

محل گشایش پاکات پیشنهاد قیمت: کیلومتر ۱۷ جاده اصفهان- نجف آباد منطقه دو عملیات انتقال گاز

زمان گشایش پیشنهادها: متعاقباً اعلام می گردد.

مدت اعتبار پیشنهادات: حداقل ۳ ماه شمسی

ضمناً هزینه اسناد مناقصه بعهده برنده خواهد بود.

شرایط و مدارک مورد نیاز متقاضیان

- ارایه گواهینامه معتبر اصل/ برابراصل شامل: تایید صلاحیت از سازمان مدیریت و برنامه ریزی ۵ نفتالزامی است.
- کد اقتصادی
- شناسه ملی
- گواهینامه ثبت نام اشخاص حقوقی در نظام مالیات بر ارزش افزوده
- گواهی امضاء مجاز و تعهد آور صاحبان امضاء براساس آگهی آخرین تغییرات معتبر
- صورت های مالی حسابرسی شده منتهی به سال ۱۳۹۵
- مدارک